

Brødremenighedens Danske Mission - BDM

Danish Moravian Mission

Ydre Missions Hus - Nørregade 14 - 6070 Christiansfeld

tel. 0045 7456 2233 - mail: bdm@dmr.org - web: www.bdm-dk.dk

Kipili i maj 2009

Fra det virkelig missionærliv...

af Knud Elmo Knudsen, missionær i Kipili, Tanzania.

En mørk aften laaangt ude på landet i samvær med tre præster, to evangelister og en bedugget vejviser som udsendte en så umiskendelig lugt af hjemmebrygget øl, at præsten ikke ville have ham ind på forsædet, hvorfor han blev placeret bagerst i bilen. Og trods det måtte vinduerne rulles helt ned for at udholde den gennemtrængende lugt. Vi kørte gennem meterhøjt elefantgræs, hvor det kneb selv tagprojektørerne at finde den smalle, snoede sti. Mine tanker var delte mellem præsterne, der var skyld i forsinkelsen, der gjorde, at vi skulle forcere dette terræn i bælgmørke og frygten for, hvornår jeg ville ramle ind i en af de ofte forekommende høje træstubbe med et ødelagt dæk, knækket fjeder eller noget værre som punktum for den natlige udflugt.

Efter en god times kørsel, forcering af tre rafte-broer og et par berøringer med store sten og træstubbe, nåede vi frem til et par simple, lerklinede, halvfærdige hytter, hvor vi blev modtaget af en snes jublende børn. De gav sig straks til at synge. Vores mål var nået, og anspændtheden fra turen forsvandt med den glæde, som strømmede os i møde.

Filmen

Hurtigt fik vi rigget filmudstyret til og lærredet sat op, hvorefter vi begyndte at vise film. Ud af mørket dukkede flere mennesker og sluttede sig til den lille skare på gårdspladsen. Mens filmen kørte, fik jeg mig et afkølede bad bag en græsvæg lige ved siden af film lærredet. Men jeg behøvede ikke at bekymre mig om nysgerrige blikke, for alle var helt opslugte af det, der skete på lærredet. Jeg kunne høre, at de havde taget mikrofonen og givet den til en ung kvinde, som løbende oversatte til det lokale stammesprog, kisukuma, så alle kunne forstå, hvad der blev sagt.

Mariamu

Stemmen tilhørte Mariamu (Maria). Hun var stedets evangelist og fortalte os næste dag sin historie, mens vi sad og ventede på, at graven til den første begravelse inden for menigheden blev gravet – det var en gammel kone, Maria, som var død samme aften, vi ankom. Og selv om hendes mand var trad. Msukuma, havde han givet lov til at begravelsen blev forrettet på kristen vis.

Mariamu fortalte hvordan hun for to år siden var kommet gående fra Inyonga ud til landsbyen (30 km) for at besøge en gammel syg kone; og hvordan hun havde bedt over hende, og konen var blevet rask. Et par dage efter var flere kommet for at blive bedt over og havde accepteret hendes forklaring om, at det ikke var hende selv, som gjorde dem raske, men at det var Jesus.

Mange blev raske og kom tilbage for at høre mere om denne Jesus. Så hun begyndte at give dem den undervisning, hun selv havde fået gennem TEEKurser. Efter en måned sagde hun farvel og tog tilbage til Inyonga til sin familie – men der gik ikke mere end et par måneder, før nogle ældre fra landsbyen stillede og fortalte hende, at de nu havde bygget en kirke, og at hun blev nødt til at komme tilbage for at lære dem mere.

Evangelist

Mariamu efterkom deres ønske og flyttede derud, så hun kunne fortsætte det påbegyndte. Og mens vi var der, kunne vi sammen høste udbyttet af hendes arbejde: 12 unge wasukumaer og seks børn blev døbt ved søndagens gudstjeneste.

Da hun samlede navnene på dem, det var aftale med om dåb, hørte vi flere sige: Hvad med mig – jeg vil også gerne! Så i stedet for de aftalte syv voksne, blev det nu til 12.

Mariamus øjne stråler, når hun med sin glade stemme taler om, hvad Jesus har betydet for hende. Jeg kom til at tænke på de klare stjerner, der viste sig på nattehimmelen, da jeg slukkede bilens lygter ved vores ankomst aftenen før. Endnu et sandhedsvidne var blevet født for at bære sandhedens lys til dem, der lever i mørket.

Lys og mørke

Mørket blev vi bevidste om under Marias begravelse før gudstjenesten, hvor hendes mand skjult af sin kappe forberedte forskellige ting nede i graven inden den døde blev lagt ned svøbt i gamle sække. Men jeg gik derfra med en følelse af at både vores deltagelse i hans sorg og accept af ham vil have en stor indflydelse på hans liv.

Måtte også han få øje på lyset fra det høje som hans medlever fik det...